

Universul Nuvelor lui Ioan Slavici

Contributia cea mai importanta a lui Ioan Slavici la dezvoltarea prozei romanesti a fost prin nuvelistica aparuta in sase volume. In nuvelele sale, Ioan Slavici se inscrie in dimensiunea literaturii realiste si de analiza psihologica. Ele reflecta procesul de formare a micii burghezii rurale, a populatiei satesti, reflecta vechi randuieli ale satului, obiceiuri, datini, credintele, superstitiile, prejudecatile rurale, realizand un autentic tablou etnografic, paleologic si social al satului transilvanian.

In nuvelele scrise dupa 1900, la Bucuresti, evoca adancimea mizeriei populatiei citadine, coruptia aparatului functionaresc, capacitatea nesatioasa a celor bogati in noile relatii capitaliste. Eroii lui Ioan Slavici sunt conturati astfel incat ei sa ilustreze anumite norme etice pe care omul trebuie sa le respecte in viata pentru a-si pastra linistea sufleteasca: "E o chestiune de intelepciune sa ne chivernisim viata astfel incat sa ne simtim cat se poate de putine dureri si cat se poate de multe placeri in tacerea noastra", spunea autorul. Tema o constituie urmarile nefaste pe care setea de bogatie le are asupra vietii sufletesti a individului, asupra destinului uman.

Nuvela reprezinta o ilustrare a unui percept moral enuntat si in "Comoara": "Ce folos de bogatie daca ea, chiar din clipa cand o atingi, te face din om neom." Soacra lui Ghita, batrana mama a Anei, avertizeaza la inceputul nuvelei: "Omul sa fie multumit cu saracia sa cacii daca e vorba, nu bogatia, ci linistea colibeii tale te face fericit." Acesta este perceptul moral sub care personajele "se zbat ca sub un blestem".

-Arta lui Ioan Slavici :-

Ioan Slavici nu infrumusetaza cu nimic viata personajelor sale. Procesul de duritate si afectiune, bunatate si rautate, de hotarare si slabiciune pe care le aflam in fiecare dintre ele, face din Ioan Slavici un observator fara un spirit realist desavarsit. Fiecare personaj are un blestem propriu care se va implini oricum, pe care autorul nu se simte obligat sa-l explice, ci doar sa-l analizeze minutios.

Definitiv pentru arta sa este extraordinara putere de interiorizare a personajelor. Daca in proza anterioara a lui Slavici accentul cadea pe faptele personajelor, pe manifestarile lor exterioare, pe care autorii le povesteau, in nuvela lui I.Slavici, eroiii sunt urmariti mai ales prin zbuciumul lor interior, prin tensiunea launtrica. Portretele morale devin deosebit de complexe, personajele nu mai sunt fi3e pozitive, fie negative, ci sunt oameni adevarati, penduland intre contradictiile inerente sufletului omenesc.

Dialogurile, fiind reflexe ale intimitatii omului, ca si monologurile cu o mare putere de caracterizare psihica. Valoarea limbajului ca document al vietii sufletesti creste.

Descrierile sugereaza si ele tulburatoarele framantari adanci ale sufletului, chiar cand e vorba

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

despre descrieri de natura, nu doar despre descrieri fizice omenesti.

Naratiunea se construiește cu atenție asupra evoluției conflictului, într-o tensiune crescândă. Remarcabile sunt expresiile, zicatorile și proverbele populare din stilul lui I.Slavici, menite să sugereze că în spatele faptelor se află o meditație profundă asupra atitudinii omului în viață, asupra drumului la care el s-a angajat de multe ori, fără a intui unde se va ajunge.